

מ"ת 60367/11/21 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר נבלב, איליה קיסליצין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 60367-11-21 מדינת ישראל נ' נבלב (עציר) ואח'

לפני	כבוד השופט שמואל מלמד
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	ע"י ב"כ עו"ד נועה בר
משיבים	1. אלכסנדר נבלב
	2. איליה קיסליצין
	ע"י ב"כ עו"ד רוני הרניק ועו"ד דינה פרופס

החלטה בעניין המשיב 2

החלטה זו עוסקת בשאלת מעצרו עד לתום ההליכים בעניינו של המשיב 2.

1. נגד המשיב 1 והמשיב 2 תלוי ועומד כתב אישום המייחס להם עבירה של רצח (באדישות) לפי סעיף 300(א) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. ואלה הן עובדות כתב האישום המתוקן:

ביום 12.11.21, סמוך לשעה 18:03, הגיעו המשיבים אל הדירה שברחוב אבא ברדיצ'ב 12 בבת ים (להלן: "הדירה"), בה התגוררו המנוח ובת זוגו (להלן: "בת הזוג"). בין המשיבים לבין המנוח ובת הזוג קיימת היכרות מוקדמת. המשיבים נכנסו אל הדירה בעת שהמנוח ובת הזוג שהו בה. סמוך לשעה 18:05, כשהמשיבים נמצאים בדירה, התקשר המנוח אל מגן דוד אדום וביקש כי יישלח אמבולנס לדירה עבור בת הזוג. בשלב מסוים במהלך השיחה, בעוד המנוח משוחח עם מוקדנית מגן דוד אדום ומסיבה שאינה ידועה למבקשת, החלו המשיבים, בצוותא חדא ושלא כדין, לתקוף את המנוח באלימות קשה. המשיבים היכו באגרופים את המנוח בפניו והפילוהו על רצפת הדירה. בהמשך, אחז המשיב 2 בצווארו של המנוח באמצעות אמתו, אחיזת חנק, במשך כדקה, ובתוך כך היכה המשיב 1 במנוח בפניו ובגופו. המשיבים תקפו את המנוח קשות, כשהם מודעים ושווי נפש לאפשרות גרימת מותו. מיד לאחר התקיפה, נפל המנוח על הרצפה והמשיבים נסו מן המקום. כתוצאה מהתקיפה, ליבו של המנוח נדם וכן נגרם שבר באפו. צוות רפואי של מגן דוד אדום אשר הגיע לזירה, ביצע החייאה במנוח, ורק לאחר ניסיונות ממושכים הצליח להשיב למנוח את הדופק. המנוח פונה לבית החולים ואושפז בעודו מונשם ומחוסר הכרה, כאשר הוא סובל מבצקת מוחית שנגרמה אף היא כתוצאה מהתקיפה. בהמשך, ביום 29.11.21 בשעה 20:28 נפטר

המנוח כתוצאה מהתקיפה. במעשיהם האמורים, בצוותא חדא, גרמו המשיבים באדישות למותו של המנוח.

3. בהחלטה מיום 22.2.22 נקבע כי קיימות ראיות לכאורה המבססות סיכוי סביר להרשעתם של המשיבים כמבצעים בצוותא של עבירת הרצח המיוחסת להם בכתב האישום. הסיגורים עתרו לבחון חלופת מעצר לאחר עריכת תסקיר שירות המבחן. בא כוח המבקשת מסר בתגובה כי אמנם לא יתנגד לעריכת תסקיר, אולם מבלי שיהא בכך לחייב עמדתו בשאלת חלופת מעצר. בתום הדיון הוריתי לשירות המבחן לערוך תסקיר בעניינם של המשיבים.

תסקירי שירות המבחן.

4. בעניינו של המשיב התקבל תסקיר שרות מבחן למבוגרים מיום 21.3.22 לפיו המשיב כבן 37, פרוד שטרם מעצרו התגורר עם אמו וסבתו בדירה שכורה בת"א ועבד בתחום שיפוצים. שרות מבחן פירט אודות משפחת מוצאו של המשיב וכי היותו שומר על רצף תעסוקתי לאורך השנים.

שרות מבחן ציין כי המשיב מתאר תחושת חוסר שייכות לאוכלוסיית עוברי חוק, בהיותו עצור לראשונה שזוהי לטענתו סיטואציה חריגה לאורח חייו. ומסר כי ניסה לסייע לשותפו לכתב האישום ללא כל כוונה לפגוע במנוח. משיב 2 שלל בפני שרות מבחן בעייתיות כלשהי בתחום השפעת אלכוהול. ומדיווח של אימו ואחותו של המשיב עולה כי יתכן וקיים שימוש לרעה ותלות באלכוהול. שרות מבחן ביצע למשיב הערכת סיכון, התרשמותם כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה בעתיד ברמה בינונית ובמידה ותבוצע עבירת אלימות חומרתה תהיה בינונית. שרות מבחן בחן את המקום ומסגרת הפיקוח המוצעת. בשיחה שערכו עם אמו ואחותו של המשיב התרשמות שרות מבחן כי הן מעורבות רגשית והזדהות עם המשיב יקשה להן לצפות קשיים וגורמי סיכון ועל כן להערכת שרות מבחן הן יתקשו בדיווח על הפרות או מצבי סיכון סביב קשריו והשפעה על מהלכי המשפט. בשל האמור שרות מבחן לא בא בהמלצה על שחרורו ממעצר.

5. בתסקיר המשלים שהתקבל בעניינו של המשיב 2 מיום 3.4.22, ציין שירות המבחן כי הם ערים כי מעצר בפקא"ל מהווה רמת מעורבות פיקוחית גבוהה יותר, אך יחד עם זאת נוכח מאפינו של המשיב 2 וחולשת מפקחיו שהוצעו כאמור בתסקיר הראשון, הערכת שאות מבחן כי לא יהיה בפיקוח האלקטרוני להפחית באופן משמעותי הסיכון להישנות התנהגות בעייתית מצדו ועל כן אינם ממליצים על כך.

חו"ד הגנה

6. לקראת הדיון ביום 1.6.22 הוגשה חו"ד פרטית בעניינו של המשיב של הגברת ד"ר גילי תמיר, ממנה עולה כי עורכת החוות דעת נפגשה עם משיב פעמיים וכן פגשה את אמו ואחותו של המשיב. חוות הדעת שהוצגה בפניי מפרטת בהרחבה את נסיבות חיו המורכבות של המשיב ומציינת כי להתרשמותה למשיב אין בעיה של שימוש לרעה באלכוהול. חוות הדעת מציינת כי בנות משפחתו של המשיב לא נחשפו לתופעות אלימות של המשיב עם בנות זוגו לשעבר וכן המשיב גר שנים ארוכות עם אחותו, בנוכחות הסבתא והאם. מה שחיזק את

הערכתה כי אם היו נחשפות לדפוס צריכה היו פועלות להציב גבולות בשל העובדה שלהתרשמותה מדובר בנשים חזקות ודומיננטיות.

עורכת חוות הדעת ציינה התרשמותה כי אין מדובר בהתמכרות, צריכה יומיומית העולה לכדי תלות או שימוש לרעה. ציינה בחוות הדעת כי המשיב התייחס לכתב האישום כתוצאה מהגנה עצמית לאחר שהמנוח תקף אותו, לדבריו המנוח היה שיכור ואגרסיבי. ושלל כוונה לאלימות כלפי המנוח ותיאר כי הגיב לסיטואציה אלימה שהתפתחה במהירות במטרה למנוע המשך אלימות. והמשיב ביטא חרטה ובושה על מעורבותו באירוע ועצב על תוצאות המקרה.

עורכת חוות פירטה התרשמותה מהמשיב כאדם שניהל אורח חיים נורמטיבי, על אף מוגבלותו הרפואית, בעל רצף תעסוקתי, סיום שרות, ללא עבר פלילי, אינו בעל דפוס אלימות מושרשים. ציינה כי התרשמותה מאירוע אלימות נקודתי שהקצין תוך זמן קצר. עורכת חוות דעת פירטה בהרחבה אודות גרומי הסיכון וגורמי מפחית הסיכון, בסיכומם הערכתה כי מדובר במסוכנות נמוכה הנשקפת מהמשיב.

עורכת חוות הדעת פגשה במפקחות המוצעות וציינה התרשמותה כי הן מאיינות את הסיכון להישנות עבירות. בנוסף ציינה בחינת אפשרות חלופה נוספת בעמותת "אכפת", כאשר מדובר בפיקוח אינטנסיבי יותר.

טענות הצדדים

7. ב"כ משיב 2 טען בפני כי חוות הדעת מפורטת ונוגעת לכל מישורי חייו של המשיב 2. מעלה את הפער התהומי בין האירוע לבין מהלך חייו הנורמטיביים של המשיב 2. ב"כ משיב טען כי אף בעייתו הרפואית שיכלה להובילו למסלול אחר בחייו, המשיב התעקש לשרת שירות משמעותי. בהמשך שמר על תעסוקה רציפה, עם עשייה חברתית של ספורט וסדר יום נוקשה.

ב"כ משיב טען אודות התסקיר שמנוגד לטענתו לאפיון של המשיב ומשפחת מוצאו. שהוא מלווה בנשים חזקות, עצמאיות, אסרטיביות מאוד, שלא יהססו לדווח למשטרה על ההפרה הכי קטנה. ב"כ טען כי המשיב ללא עבר פלילי, כמו כן טען לעניין רישום תסקירי שירות מבחן ע"י אותה קצינת מבחן בעניין שני המשיבים בתיק זה. כן העלה טענות בסוגיית כתיבה צריכתו של המשיב באלכוהול. ב"כ המשיב חלק על עמדת שירות מבחן למפקחות שהוצעו וטען גם שירות המבחן בכלל לא בדק היכן המפקחות עובדות ועוד. כן טען כי בחינה ע"י הפיקוח האלקטרוני כלל לא נבדק בתסקיר הראשון.

לעניין הראיות לכאורה שקבע בית המשפט, ב"כ המשיב טען כי הנסיבות מאפשרות שחרור. לטענתו בית המשפט לא שלל שהוא נחלץ לסייע למשיב 1. טען כי בית המשפט גם קבע וזיהה את מה שלא נכתב ולא הוזכר בכתב האישום, שהמשיב 2 נופל על הרצפה שם. דבר בעל משמעות לעניין התנהלות המשיב 2 באירוע. ב"כ משיב 2 טען כי אין שום אמצעי תקיפה שהמשיב 2 הביא עמו. כלל הממצאים מראים שאירוע הוא לגמרי ספונטני, אירוע שמתלקח ומתפרץ.

לטענתו אלו נסיבות שניתן ללמוד מהן שהמסוכנות שצפה ועולה היא לא המקסימלית וגם שירות המבחן לא קובע מסוכנות גבוהה אלא בינונית אך גם נסיבות המקרה מלמדות על כך.

ב"כ המשיב טען כי אי אפשר להתעלם מהעובדה שהמנוח היה שיכור כלוט ולכן, אם בוחנים את המסוכנות צריך לבחון את המסוכנות של המשיב 2 כמסוכנות ממוקדת למנוח בסיטואציה שם. לטענתו משהו שהתרחש סביב בת הזוג שהתלקח ללא השתתפות המשיב 2 לתגרה ואז הוא השתתף באופן ספונטני.

ב"כ משיב 2 הפנה לפסיקה וטען כי כל הדברים האלה שפירט בפני בית המשפט עונים על התנאים של נסיבות מקלות ומיוחדות הקשורות לקביעת חלופת מעצר ולו באיזוק אלקטרוני.

8. בא כוח המבקשת טענה כי תסקיר שירות המבחן מציין את הדברים שגרמו לו לקבוע בסופו של דבר כי מהמשיב 2 נשקפת מסוכנות להישנות התנהגות אלימה ברמה בינונית ובמידה והיא תבוצע חומרתה אף תהיה בינונית. פירטה אודות תסקירי שירות מבחן.

שירות המבחן קובע שהמפקחות הפוטנציאליות מתקשות להכיר בבעיית האלכוהול שלו ובפוטנציאל הסיכון הגלום בה. טענה כי ניתן אף לאחר שבית משפט התרשם מהמפקחות באולם, לראות כי למעשה הן מכחישות קיומה של בעיית אלכוהול וטוענות שאין למעשה כל בעיה, מדובר במשיב שצורך אלכוהול בכמות נמוכה בסופ"ש בלבד.

לעניין חוות הדעת הפרטית, טענה כי הפערים פה מאוד גדולים וכי היא מתקשה להבינם. לטענת ב"כ המבקשת יש קושי גדול עם האמור החו"ד ההגנה, במיוחד כשיש אינדיקציה חיצונית שאין לה אינטרס בשחרורו של המשיב בדמות המשיב 1, שאומר שהוא שותה איתו מידי יום אלכוהול, כל זה גורם לנו לתהות בנוגע למשקל שיש לתת לחוה"ד ההגנה.

ב"כ המבקשת טענה כי האמור בחוות דעת לפיה המשיב תיאר את מעורבותו באירוע כתוצאה מבקשת חברו שיצטרף אליו וזאת כפי שטען לטענתו בשירות המבחן, שרצה לעזור לחבר. גרסה זו, עומדת בסתירה לקביעה בראיות לפיה מדובר בתקיפה בצוותא במסגרתה חנק המשיב 2 את המנוח באלימות ובית המשפט שצפה בסרטון יכל להתרשם שלא מדובר בעזרה ולהיפך, במשהו מאוד דומיננטי ועצמאי.

ב"כ המבקשת טענה כי כשם שקבע בית המשפט ביחס למשיב 1 באותה פרשה, הרי שתפיסת מציאות בעייתית זו מגבירה את הסיכון הנשקף ממנו. טענה כי בהחלטה מיום 24.5.2022 בית המשפט כבר התייחס לחלופה הזאת של אגייב באופן שלטענתה אמור להשפיע בוודאי גם על עניינו של המשיב 2. ב"כ המבקשת התייחסה לפסיקה שהגיש ב"כ המשיב וטענה כי כל אלה לא מתכתבים עם הנתונים שנמצאים בעניינו ומשכך, אינם רלבנטיים לטעמה ולא צריך להקיש מהם דבר. ב"כ המבקשת טענה כי בין המשיב 2 למשיב 1 הפער מאוד דק ואין שום סיבה לאבחן ביניהם ולקבל החלטה אחרת בנוגע למשיב זה. ועל כן ביקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתם ההליכים.

דין והכרעה

9. לאחר ששמעתי את הצדדים ועיינתי בחו"ד שניתנו בעניינו של המשיב הן של שירות המבחן והן חו"ד ההגנה אני סבור שיש להורות על מעצרו של המשיב 2 עד לתום ההליכים כנגדו. בראשית הדברים, אציין כי ב"כ המשיב 2 טען כל טענה שיש בה כדי ללמד סנגוריה על המשיב. אולם לא היה די בטענות אלו כדי להביא לתוצאה של שחרור המשיב 2 ממעצר וזאת מהנימוקים הבאים:

א. ב"כ המשיב 2 טען כי חלקו של המשיב באירוע קטן מחלקו של המשיב 1. אף שהדבר לא נאמר בצורה מפורשת הרי שהטעון ניסה לאבחן בין המשיבים בתיק זה. בבחינת היות המשיב 2 מסייע למשיב 1. היקלעות המשיב 2 לאירוע והתנהלות של המשיב 2 באירוע ובכלל זה נפילתו במהלך האירוע, מלמדים על חלקו הקטן מהמשיב 1. איני מוצא שום מקום לאבחן בין המשיבים. בתיק זה התקיים דיון בראיות. בית המשפט עיין בראיות המבקשת. איני מוצא לחזור על הדברים האמורים בהחלטה שכבר ניתנה בראיות. ניתן לקבוע בצורה ברורה ומפורשת כי מדובר בשנים שהגיעו למקום כדי לפגוע בקורבן העבירה, שכתוצאה מהאלימות שנקטו גרמו לקטילת חייו. העובדה כי אחד הגיע אחרי השני ואחד חנק את הקורבן והשני תוך כדי כך, הפליא בו מכותיו אינה יכולה להביא לתוצאה של חלוקת עבודה וקביעה כי אחד עשה יותר והשני עשה פחות. לאחר עיון בראיות אני מוצא לדחות את הטענה לאבחן בין המשיבים בכל הקשור לחלקם בביצוע בעבירה. מעבר לכך יש לתת את הדעת בבחינת חלופה לאיון מסוכנות המשיב 2, את חומרת העבירה של המשיב 2. ההגנה התייחסה לכך שמדובר באירוע ספונטני שהתפתח תוך כדי אירוע. כיוון שבית המשפט מכיר את הראיות, אני מוצא לומר כי מדובר בהתנהגות אכזרית כאשר אחד חונק את הקורבן והשני מכה בגופו. נטען כי מדובר בקורבן בעל עבר פלילי. אני סבור כי גם אם ההגנה תוכיח שמדובר בקורבן אלים, הרי שאין בנתון זה כדי להעלות או להוריד ממסוכנות המשיב 2. לעניין החלופה לא מצאתי לתת משקל לעברו הפלילי של הקורבן, אך מנגד מצאתי לתת משקל רב להתנהלות המשיב 2 באירוע וחומרת המעשה שהביא לקטילת חייו של קורבן העבירה ומעידה על מסוכנותו.

ב. השאלה המהותית ביותר בהחלטה זו, היא שאלת השימוש לרעה בחומרים משנים תודעה. בעניין זה הדעות סותרות לחלוטין בין ההגנה לבין המדינה. בעוד ההגנה טוענת כי אין שום בעיה של שימוש לרעה בחומרים משנים תודעה. טוענת המדינה כי לא ניתן לאיין את מסוכנות המשיב 2 נוכח השימוש שלו לרעה בחומרים משנים תודעה. קיימים מספר מקורות מידע לשימוש לרעה בחומרים משנים תודעה והם, המשיב עצמו, אמו ואחותו, המשיב 1. האבחון של מקורות אלו הוא שלוש, התסקירים, חו"ד הגנה, חקירת אמו ואחותו של המשיב 2 בבית המשפט. מדובר במקורות מידע שחלקם מסר מידע סותר לגבי אותה שאלה. השאלה: האם המשיב 2 עושה שימוש לרעה בחומרים משנים תודעה? המשיב בתסקיר טען "מסר כי נוטה לצרוך בקבוקי בירה כשלדבריו מאחר ומדובר באלכוהול באחוז נמוך אותו צורך באופן מבוקר". (עמוד 2 פסקה 5 לתסקיר מיום 21.03.22) בחו"ד ההגנה "תיאר שתיית בירה באירועים חברתיים, בסופי שבוע, ולעיתים באופן ספורדי לאחר עבודתו עם חבריו לעבודה". (עמוד 11 פסקה 1 לחו"ד) הערכת עורכת חו"ד כי לא מדובר בהתמכרות. אמו ואחותו במסגרת תסקיר שירות המבחן טענו "צורך באלכוהול באופן יומי לאחר שעות העבודה" (עמוד 2 פסקה 5 לתסקיר מיום 21.03.22) בחו"ד הגנה נרשם "לדבריהן, שללו בפניה צריכת אלכוהול קבועה ותיארו כי איליה שותה בסופי השבוע בארוחות המשותפות בקבוק בירה או שניים. תיארו צריכת אלכוהול כדבר שאינו מאפיין את איליה או את משפחתם" (עמוד 8 שורה 9 לחו"ד). אמו בבית המשפט אמרה "בבית אין בכלל אלכוהול. הוא לא עושה דברים כאלה בכלל בבית רק בחוץ, רק בירה. הוא שותה אחרי העבודה אבל לא הרבה. לפי המצב החיצוני שלו אני יודעת. אני לא מכירה את החברים שלו. בבית שלנו אין חברים בכלל. אני לא יודעת מתי הוא היה שותה כשהוא היה יוצא עם חברים, אני לא ראיתי אותו שותה עם חברים אף פעם". (עמוד 44 שורה 19 לפרוטוקול)

אחותו של המשיב בבית המשפט אמרה "לעניין השתייה - זה לא שהיה משהו רציני, בדרך כלל הוא היה שותה בקבוק בירה מקסימום שתיים בסוף שבוע, מוצאי שבת. אנחנו גרים בניין ליד בנין ואני נמצאת הרבה אצל אמא שלי. ביום חול הוא לא שותה, זה מה שאמא שלי אומרת." (עמוד 44 שורה 3 לפרוטוקול)

מקור מידע נוסף הוא המשיב 1 לפי האמור בתסקיר שירות המבחן של המשיב 1 נרשם "מסר כי צורך (המשיב 1) מספר עמוד 5

בקבוקי בירה בתדירות יום יומית לאחר שעות עבודה יחד עם הנאשם מס' 2. (עמוד 2 פסקה 1 לתסקיר המשיב 1 מיום 21.03.22)

בנוסף לא ניתן להתעלם, ולכך מסכימה גם ההגנה, כי לפני אירוע העבירה שני המשיבים שתו אלכוהול אף שלא ניתן לקבוע ברמת ודאות כלשהיא את רמת השפעת האלכוהול על האירוע ותוצאותיו, אך ברור כי נעשה שימוש לרעה בחומרים משנים תודעה.

לכלל המידע הזה יש להוסיף את התרשמות בית המשפט מהמפקחות המוצעות שנחקרו בבית המשפט, אמו ואחותו של המשיב 2 שנקטו בגישה מגוננת כלפי המשיב 2.

מכלל המידע שהובא לפני בית המשפט לצורך הכרעה, נראה כי לא ניתן לקבוע מסמרות ולבסס מסקנה בהסתמך על דברי אחותו ואמו של המשיב 2. שכן הן שינו את גרסאותיהן לפי הגורם שלפניו הופיעו. בשירות המבחן ההתרשמות כי יש בעיה, בחו"ד ההגנה אין כלל בעיה ובבית המשפט ההתרשמות שהן כלל אינו מעורות בחייו של המשיב מספיק כדי לקבוע קביעות כלשהן בשאלה זו, משכך הן אינן יודעות להשיב לשאלה זו. אמו טענה כי אינה רואה אותו שותה כלל ואחותו מתברר שמוסרת מידע על פי דברי אימה.

הנתונים שהובאו בפני בית המשפט מעידים שאכן קיימת בעיה של שימוש לרעה בחומרים משנים תודעה. ראשית, באירוע המשיב עשה שימוש לרעה בחומרים משנים תודעה ועל כך אין מחלוקת. שנית, הודעת המשיב 1 בתסקיר שירות המבחן לפיו המשיבים נוהגים לשתות מידי יום אלכוהול. נתונים אלו מביאים את בית המשפט למסקנה המטרידה כי המשיב עושה שימוש לרעה באלכוהול. המעגל הקרוב למשיב 2 עשה שימוש בהסתרה או העדר מודעות למצבו. בכלל נתונים אלו, יש בהם כדי להביא לתוצאה שכל חלופה שתבחן צריכה לאיין גם מסוכנות של שימוש לרעה בחומרים משנים תודעה.

התמונה המצטיירת לפני בית המשפט כי אכן קיימת בעיה שמעלה את רמת הסיכון לעבור עברת אלימות, אך היא דורשת בירור רחב יותר ובית המשפט אינו יכול לסמוך על חו"ד שהוגשו שיש בהן להציג ניתוח מדויק של מצבו של המשיב בשאלה זו.

ג. חלופות המעצר שהוצעו לבית המשפט. לעניין החלופה של עמותת אכפת, בית המשפט התייחס בצורה רחבה וקונקרטית לחלופה זו במסגרת החלטה של המשיב 1 איני מוצא מקום לחזור על הדברים והם יפים גם למשיב זה. לחלופת המעצר בביתו של המשיב 2 בפיקוח אמו ואחותו. אכן כפי שנרשם בחו"ד ההגנה "מדובר בנשים דעתניות וחזקות, המציבות גבולות ברורים". (עמוד 13 פסקה 2 לחו"ד) אולם המסקנה אליה הגיעה עורכת חו"ד אינה תואמת את התרשמות בית המשפט. התרשמות בית המשפט תואמת יותר את האמור בתסקיר שירות המבחן "המשקפות להערכתנו מעורבותן הרגשית והזדהותן עמו באופן שמקשה עליהן להתייחס לדפוסי התנהלותו הבעייתיים וכן מעורבותן המצומצמת בחייו ובקשריו, אנו מעריכים כי יתקשו לצפות קשיים וגורמי סיכון בהתנהלותו ולהוות גורמים ממתנים עבורו ומציבים גבולות במידת הצורך" (עמוד 3 פסקה 3 לתסקיר).

במסגרת חקירת המפקחות בית המשפט התרשמתי מדבריהן כי מידת ההיכרות של המפקחות עם חייו היא שטחית ביותר. המפקחות אינן מכירות את חבריו של המשיב אינן יודעות מה הוא עושה איתם, אינן יודע האם במפגשים אלו עושה המשיב שימוש לרעה בחומרים משנים תודעה, כמות ומידת צריכת האלכוהול. כמו גם ההתרשמות היא מגישה

מגוננת וכאן טמון סיכון רב להישנות עבירות. בית המשפט אינו יכול לתת אמון במפקחות אלו לא בשל אופייהן או קושי עם המפקחות, אלא בשל העדר יכולת שלהן לאיין מסוכנות הטמונה במשיב.

ד. סוף דבר, אני סבור כי החלופה המוצעת אינה נותנת מענה ראוי לחשש מהתנהגות אלימה. החלופות אינן יכולות לענות על מסוכנות המשיב כפי שהיא עולה מתסקיר שירות המבחן ואין לי אלא לדחות את ההצעה המוצעת כחלופה.

ה. לסיום, אני מבקש להפנות לשני שיקולים שההגנה לא נתנה דעתה להם. לפיהן בית המשפט יורה על שחרור המשיב 2 שעה שמדובר בתסקיר שאינו ממליץ על כך רק כשמתקיימים טעמים כבדי משקל. השיקול השני, הוא אפליית המשיב 1 בעניינו ניתנה החלטת מעצר. לא מצאתי בטענות ב"כ המשיב טענות כבדות משקל המאפשרות סטייה מתסקיר שלילי. כלל טענותיו של המשיב 2 מסתמכות על חו"ד ההגנה שקבעה מסוכנות נמוכה, אולם התמונה האמתית מחו"ד בהתייחס לבעיית השימוש לרעה בחומרים משנים תודעה שונים מהתמונה שהוצגה בבית המשפט. בנוסף לא מצאתי מדוע יש לתת החלטה שונה בעניינו של המשיב 2 מהמשיב 1 שעה שמדובר במבצעים בצוותא שעשו מעשה אחד שהביא לקטילת חיים.

10. מכלל השיקולים אני מוצא כי יש מקום להורות על מעצרו של המשיב 2 עד לתום ההליכים כנגדו.

ניתנה היום, ח' סיוון תשפ"ב, 07 יוני 2022, בנוכחות הצדדים.